

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Радомир, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АНТОН Р. ИГНАТОВ

при участието на секретаря В. М. К.
като разгледа докладваното от АНТОН Р. ИГНАТОВ Гражданско дело № 20221730100003 по описа за 2022 година

Исковете са с правно основание чл.422 ГПК, във връзка с чл.415, ал.1 ГПК и чл.86 ЗЗД.

Предявени са обективно съединени иски от ищеца „Е.М.” ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. С., р-н „В.”, ж.к.“М. Д.”, ул. „Р. П.-К.” №., ЕИК: ., срещу ответницата Д. И. Г., с ЕГН: *****, с адрес: гр.Р., жк.“Т.”, бл., вх., ет., ап., с които моли съда да постанови решение, с което на основание чл.124, ал.1, вр. чл.422, ал.1, вр. с чл.415, ал.1 ГПК и чл.86 ЗЗД, да признае за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца сумата от 4500 лева /четири хиляди и петстотин лева/, частично от 12654.42 лева, представляващи главница по Договор за потребителски кредит по кредитни програми № РК . от 25.10.2007 г. и Анекс от 28.10.2008 г., 500.00 лева /петстотин лева/ частично от 3518.07 /три хиляди петстотин и осемнадесет лева и седем стотинки/, договорна лихва за периода от 25.10.2007 г. до 25.02.2017г., както и законната лихва върху главницата, смятано от депозиране на заявлението в съда - 09.11.2021 г. до окончателното изплащане, както и да му бъдат присъдени направените по настоящото и по заповедното производство разноски.

Ищецът твърди, че на 25.10.2007 г. е сключен договор за потребителски кредит по програми между „Стопанска и инвестиционна банка“ АД /сега „ОББ“ АД/ и ответницата Д. И. Г., за сумата от 14 000 лв. На 28.10.2008 г. е подписан анекс, като е отпусната сумата от 15 000 лв., като крайният срок за погасяване е 25.02.2017 г.

Остатъкът от непогасеното задължения възлиза на 16 172.49 лв., от които 12654.42 лв.-

главница и 3518.07 лв.- договорна лихва.

На 28.09.2012 г. е сключен договор за прехвърляне на вземания (цесия) между първоначалния кредитор „Стопанска и инвестиционна банка“ АД /сега „ОББ“ АД/ и ищеца по делото „Е.М.“ ЕООД. С който вземането спрямо ответницата е прехвърлено, като ищецът е встъпил в правата на кредитора.

Твърди се също, че с изрично пълномощно цедентът е упълномощил цесионерът по Договора за прехвърляне на вземания да уведоми длъжниците за извършената цесия от името на цедента и за своя сметка. Ищецът е пристъпил към принудително събиране на вземанията си по договора, като на 03.11.2021 г. е подал в РС- Р. заявление по чл.410 ГПК за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение, като със заповед № ./10.11.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № ./2021 г. на РС- Радомир, съдът е разпоредил.

Длъжникът Д. И. Г., с ЕГН: *****, с адрес: гр.Р., ж.к.“Т.“, бл., вх., ет., ап., да заплати на кредитора „Е. М.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. С, р-н „В.“, ж.к.“М. Д.“, ул. „Р. П.-К.“ №., ЕИК: ., сумата от 4500 лева /четири хиляди и петстотин лева/, частично от 12654.42 лева, представляващи главница по Договор за потребителски кредит по кредитни програми № РК . от 25.10.2007 г. и Анекс от 28.10.2008 г., 500.00 лева /петстотин лева/ частично от 3518.07 /три хиляди петстотин и осемнадесет лева и седем стотинки/, договорна лихва за периода от 25.10.2007 г. до 25.02.2017г., както и законната лихва върху главницата, считано от депозирание на заявлението в съда - 09.11.2021 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 100.00 лева /сто/ - държавна такса и 50.00 /петдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение..

Предвид постъпилото възражение от страна на длъжницата е постъпило възражение в срок. Съдът е дал указания за предявяване на иск по реда на чл.422, ал.1, вр. чл.415, ал.1 ГПК, което е довело до предявяване на настоящата искова претенция.

На ответницата е допусната правна помощ по реда на чл.25 ЗПП, като в срока по чл.131, ал.1 ГПК назначената за представител на ответницата адв.П. Й. е подала отговор, с който оспорва исковата претенция. Оспорва се наличие на облигационна връзка между страните. Позовава се на изтекла погасителна давност.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна.

От приложеното ч.гр.д. № ./2021 г. на РС- Р. се установява, че е издад. заповед № ./10.11.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, с която е разпоредено ответницата да заплати на ищеца следните суми: сумата от 4500 лева /четири хиляди и петстотин лева/, частично от 12654.42 лева, представляващи главница по Договор за потребителски кредит по кредитни програми № РК . от 25.10.2007 г. и Анекс от 28.10.2008 г., сумата от 500.00 лева /петстотин лева/ частично от 3518.07 /три хиляди петстотин и осемнадесет лева и седем стотинки/, договорна лихва за периода от 25.10.2007 г. до

25.02.2017г., както и законната лихва върху главницата, смятано от депозиране на заявлението в съда - 09.11.2021 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 100.00 лева /сто/- държавна такса и 50.00 /петдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение..

Представени са договор за паричен заем от 25.10.2007 г., за потребителски кредит по кредитни програми между първоначалния кредитор „Стопанска и инвестиционна банка“ АД /сега „ОББ“ АД /и ответницата, анекс към същия от 28.10.2008 г., както и договор за прехвърляне на вземания, сключен между първоначалния кредитор и ищеца.

По искане на ищцовата страна е допуснато изслушване на съдебно- счетоводна експертиза, като вещото лице, след като се е запознало с приложените към делото документи и допълнително изискани и предоставени от ищеца: извлечение от банкова сметка за постъпили и платени суми, справка за платени и дължими суми, начислени лихви, е дало следните отговори:

По Договор за потребителски кредит по кредитни програми от 25.10.2007 г. на 25.10.2007 г. е усвоена сумата от 14 000 лева - превед. по банкова сметка № . на клиент Д. И. Г. и 2 063,55 лева на 28.10.2008 г. по Анекс № 1 от 28.10.2008 г. към Договор за потребителски кредит по кредитни програми от 25.10.2007 г. или общо 16 063,55 лева.

Към 28.09.2012 г. съгласно сключен Договор за прехвърляне на парични вземания между „С. ЕАД и Е. М. ООД на името на Д. И. Г. остатъчният дълг по главница е 12 654,42 лева и остатъчен дълг по лихва 3 518,07 лева.

Размерът на задълженията по Договор за потребителски кредит по кредитни програми от 25.10.2007 г. на 25.10.2007 г. и Анекс № . от 28.10.2008 г. към Договор за потребителски кредит по кредитни програми от 25.10.2007 г. към 07.07.2022 г. - датата на предоставяне на данни от ищеца и към датата на експертизата, е общо 17 120,38 лева, от тях: 12 654,42 лева главница и 4465,96 лева договорна /възнаградителна/ лихва по молба от 31.05.2022 г.

По Договор за потребителски кредит по кредитни програми от 25.10.2007 г. на 25.10.2007 г. и Анекс № . от 28.10.2008 г. към Договор за потребителски кредит по кредитни програми от 25.10.2007 г. усвоения от Д. И. Г. кредит е общо в размер 16 063,55 лева.

Към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК пред РС Р., входирано в съда на 09.11.2021 г. непогасената главница е общо 17120,38 лева, от тях: 12 654,42 лева главница, 4 465,96 лева договорна /възнаградителна/ лихва.

За периода, от първоначалното усвояване на кредита на 25.10.2007 г., до датата на предоставяне на данни от ищеца - 07.07.2022 г., кредитополучателят е платил общо 7 273,98 лева, с които са погасени задължения, подробно описани в таблица № ., както следва: 3 409,13 лева главница, 3 641,48 лева договорна /възнаградителна/ лихва, 13,37 лева лихва за забава в плащанията, 210,00 лева такси по обслужване на кредита.

От правна страна.

Искът е допустим, доколкото е предявен по реда на чл. 415 от ГПК от заявителя срещу длъжника в преклузивния едномесечен срок от уведомяването му за подаденото възражение.

В мотивите на ТР № ./26.06.2015г на ВКС по тълк.дело №./2013г ОСГТК, е прието, че

заявлението за издаване на заповед за изпълнение не прекъсва давността. Тя се прекъсва с предявяването на иска за съществуване на вземането по чл. 422 ал.1 ГПК, като съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК, предявяването на този иск има обратно действие, само ако е спазен срока по чл. 415, ал. 1 ГПК.

Разпределението на доказателствената тежест в процеса изисква при предявен положителен установителен иск с горепосоченото правно основание, ищецът да докаже възникването на спорното право, а ответникът следва да докаже наличие на правопогасяващи или правоизключващи вземането факти. Предвид горепосочената материалноправна норма, на която се основава присъденото със заповедта вземане, уважаването на иска е обусловено от наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по силата на сключен между тях договор за потребителски кредит. Респективно следва ответника да не е провел успешно доказване за точно в количествено и времево отношение изпълнение на задължението си за плащане на дължимите вноски по договора или наличието на други правопогасяващи обстоятелства, в случая изтекла погасителна давност.

По делото се установи наличието на договор между първоначалния кредитор и ответника, както и наличието на договор за цесия, сключен между първоначалния кредитор и ищеца. От събраните по делото доказателства – безспорно се установи, че, първоначалният кредитор е бил изправна страна по договора при общи условия.

От ответната страна е направено възражение с отговора на исковата молба, като се твърди, че претенция на ищеца по така сключения договор за кредит е изцяло неоснователна, поради наличие на изтекла погасителна давност.

Настоящият съдебен състав намира, че възражението за изтекла погасителна давност направено от ответницата, чрез процесуалната ѝ представителка е основателно. Съобразно разпоредбата на чл.111, б.“в“ ЗЗД с изтичане на тригодишна давност се погасяват задължение за периодични плащания. Съгласно Тълкувателно решение № . от 18.05.2012 г. на ВКС по т. д. № ./2011 г., ОСГК Понятието "периодични плащания" по смисъла на чл.111, б."в" от Закона за задълженията и договорите се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. Задължението е за трайно изпълнение, защото длъжникът трябва да престира повече от един път в течение на определен срок. Неговото задължение е за повтарящо се изпълнение. Тези множество престации се обединяват от това, че имат един и същ правопораждащ факт и падежът им настъпва периодично.

Изискуемостта, забавата и давността за всяка престация настъпват поотделно, тъй като се отнася до самостоятелни задължения, имащи единен правопораждащ факт. Вземанията по договор за потребителски кредит, при които има определена анюитетна вноска, също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по

смисъла на чл.111, б."в" ЗЗД и за тях се прилага тригодишна давност. Тригодишният давностен срок започва да тече от падежа на всяко едно задължение описано в заключението на вещото лице, произтичащо от договора за потребителски кредит и анекса към него. На основание чл.116, б."б" ГПК давността се прекъсва с предявяване на иск или възражение. В случая давността се прекъсва с подаване в съда на Заявлението по чл.410 ГПК - 09.11.2021 г.

Както бе отбелязано, крайният срок за погасяване на цялото задължение е 25.02.2017 г. и това е най- късната дата, от която вземането следва да се смята изискуемо. Тригодишният срок по чл.111, б."в" ГПК изтича на 25.02.2020 г., като в този смисъл заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК е подадено след тази дата. Ето защо предявеният установителен иск, както за главницата, така и за лихвата, се явява изцяло неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ обективно съединените иски с правно основание чл.422 ГПК, във връзка с чл.415, ал.1 ГПК и чл.86 ЗЗД, предявени ищеца „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. С., р-н „В.", ж.к.“М. Д.“, ул. „Р. П.-К.” №., ЕИК: ., срещу ответницата Д. И. Г., с ЕГН: *****, с адрес: гр.Р., ж.к.“Т.“, бл., вх., ет., ап., с които моли съда да постанови решение, с което на основание чл.124, ал.1, вр. чл.422, ал.1, вр. с чл.415, ал.1 ГПК и чл.86 ЗЗД, да признае за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца сумата от 4500 лева /четири хиляди и петстотин лева/, частично от 12654.42 лева, представляващи главница по Договор за потребителски кредит по кредитни програми № РК. от 25.10.2007 г. и Анекс от 28.10.2008 г., 500.00 лева /петстотин лева/ частично от 3518.07 /три хиляди петстотин и осемнадесет лева и седем стотинки/, договорна лихва за периода от 25.10.2007 г. до 25.02.2017г., както и законната лихва върху главницата, смятано от депозиране на заявлението в съда - 09.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____